

Osztják az egészségbiztosítási kártyát

Biztosított neve	
Biztosított leánykori neve	
Születési hely	hónap nap
Személyazonosító jel	
Nyugdíjfolyósítási törzsszám	
Kiállítás időpontja	hónap nap
19	
Érvényesség korlátozása	
19	
Összes szelvény	Ellenőrző szelvény
A biztosított személyazonosító jele	A biztosított személyazonosító jele

Július elseje után a betegbiztosítási igazolvánnyal rendelkezők vehetik igénybe díjtalanul, illetve társadalombiztosítási támogatással az egészségügyi szolgáltatásokat. A Népeségnyilvántartó Hivatal hamarosan megkezdi az igazolványok postázását.

Először – a márciusi nyugellátással együtt – a nyugdíjasok kapják meg, akiknek igazolványát a Nyugdíjfolyósító Intézet már **érvényesítve küldi ki**. A nyugdíjasoknak ezért csupán annyi a teendőjük, hogy az új biztosítási igazolvánnyal elmennek választott háziorvosukhoz, és neki adják le igazolványukat.

A nyugdíjasokon kívül **valamennyi magyar állampolgárnak** **magának kell érvényesítenni** biztosítási igazolványát.

Azok, akik **munkaviszonyban állnak**, saját illetve eltartott hozzátartozójuk kártyáját a munkáltatójukkal érvényesíttetik.

A **munkanélküli ellátásból élők** a lakóhelyük szerinti **munkaügyi központban**, a rendszeres **szociális segélyben** vagy **ápolási díjban részesülők** pedig lakóhelyiük **önkormányzatánál** érvényesíthetik betegbiztosítási igazolványukat.

Az **egyéni vállalkozók** és eltartott hozzátartozóik igazolványának érvényesítése a lakóhelyük szerinti **társadalombiztosítási igazgatóság** feladata.

Azok, akik egyik – eddig felsorolt – csoportba sem tartoznak, lakóhelyiük önkormányzatánál kérik az érvényesítést.

Ugyanaz a teendő a gyermek biztosítási kártyájával, mint a felnőttekével. A különbség az, hogy a **választott gyermekorvosnak** kell átadni a gyermek érvényesített betegbiztosítási kártyáját.

Az érvényes igazolványokat első alkalommal akkor használják, amikor felkeresik választott orvosukat, és átadják neki a kártyát. Ezért azonban nem szükséges külön elmenni az orvoshoz, elég, ha akkor adják le kártyájukat, amikor egyébként is – betegség miatt – felkeresnék őt. A választott orvos az igazolványt lepecsételi, és ezzel igazolja, hogy vállalja a hozzá bízalommal forduló gyógykezelését.

A betegbiztosítási igazolványokat – a tervek szerint – április 15-ig valamennyi magyar állampolgár megkapja.

Az egészségügyi ellátás az átalakítás ideje alatt is folyamatos lesz, s csak július elseje után ellenőrzik, hogy az igazolvány érvényes vagy sem. Az esetleges érvénytelenség ellenére is ellátják a sürgős, életveszélyes eseteket, s csak a beteg felgyógyulását követő 15 nap elteltével kérik az érvényes igazolvány bemutatását.

K. K.

Szegénypárt – Szegeden?

(Folytatás az 1. oldalról.)

– Kit tekint szegénynek, azaz kiknek a támogatására számít a szövetség?

– Nem csak az a szegény, aki a kukában matat. Nincs vagyonhoz kötve ez a kategória, mert padlóra kerülhet egy ma még menő vállalkozó is. A lehetetlen adórendszer, az emelkedő árak miatt elszegényedő emberek támogatására számítunk.

– **Miért alakították meg a „szegények pártját”?**

– Mert a szegény ember érdekeit senki nem képviseli! A Parlamentben mindenféle témában megszólalnak a képviselők, de még egyszer sem hallottam, hogy valaki megkérdezte volna: *bírájátok-e a terheket?* Túrjuk a földet, gürüzünk, de megélni nem tudunk. Senki, egyetlen politikus sem szólal meg, dönt a mi szempontunkból. A népre zúdított terhek csökkentését tekintjük célunknak. Mert azért mégis csak túlzás, hogy az elmúlt évtizedek minden hibáját csupán mi fizessünk! Politikai vonalon kívánunk szót emelni a sok-sok igazságtalanságról, ami a gürcölő embereket éri. Megalakulásunkat a belpolitikai helyzet romlása, az élet-színvonal süllyedése, az elszegényedők táborának rohamos növekedése tette szükségessé.

– **Óföldredek polgárai hogyan fogadták, hogy a Szegények Nemzeti Szövetsége országos központját éppen ebben a faluban rendezte be? A polgár-**

mester szombati rádiónyilatkozata szerint ő nem örönd, a párt alapítóit alkoholisták gyülekezetének, tagjait naplopóknak tekinti...

– Kijelenthetem, a tíz alapítótág közül egyikünknek sem kellett alkoholelvonókúra vonulnia. Kettő rokkantnyugdíjasok vagyunk, de a többiek aktív dolgozók. Óföldredek a többi kisvárososhoz, faluhoz hasonló helyzetű település. Azért jelöltük meg éppen ezt a falut szövetségünk székhelyeként, mert elegendő van abból, hogy minden párt, minden vezető Budapesten tömörül.

– **Megalakulása óta hányan csatlakoztak a szervezethez?**

– A pontos számadatot nem tudom, mert a tagtoborzás, a helyi szervezetek megalakítása tart. Óföldredekön kívül Makón működik, Csongrádon, Szentesen, Hódmezővásárhelyen, Maroslellén most szerveződik csoportunk. A szegedieket is szeretnénk megnyerni. A tagtoborzó gyűlésünkre meghívtuk *Lehmann Istvánt*, a megyei közgyűlés elnökét és *Tóth Józsefet*, az MSZOSZ megyei képviselőjét, mert erkölcsi támogatásukról biztosították szervezetünket. Szeretnénk, ha minél több embernek sikerülne elmondani, hogy azokat kívánjuk szolgálni és képviselni, akik a jobb megélhetésért, életszínvonaluk süllyedése ellen harcolnak.

Ú. I.

Ifjúsági alapítvány – pályázati felhívás

A Dél-magyarországi Gyermekek- és Ifjúsági Alapítvány kuratóriuma döntött arról, hogy ez évben, a Csongrád megyében élő **gyermek, fiatalok támogatására 2 millió forintot fordít**, amelyből pályázat útján lehet részesülni.

Az alapítvány támogatja azokat a – döntően iskolán kívüli, gyermek és/vagy ifjúsági korosztályokat érintő – kezdeményezéseket, amelyeket a Csongrád megyében élő, szerveződő vagy már működő közösségek, illetve egyének nyújtanak be, ez évben bármikor. A keretösszeg 800 ezer forint.

Támogatják azokat a Csongrád megyei gyermekeket és fiatalokat, akik iskolán kívüli tevékenységükből született önálló vagy csoportos alkotással kívánnak bemutatkozni. A rendelkezésre álló keretösszeg: 400 ezer forint, s a pályázatok egész évben, bármikor benyújthatók.

A pályázatokat a következő címre küldhetik: 6720 Szeged Deák Ferenc u. 29. vagy 6701 Pf. 1091.

Az alapítvány ez év június 15. és augusztus 21. között, tíz héten keresztül, 5 napos turnusokban nyári tábort szervez 6-12 (14) éves gyermekek számára. A táborozáson hetente 120 Csongrád megyében élő – az iskolában jelentkező és ott szociális szempontok alapján kiválasztott – gyermek vehet részt, minimális szülői térítési díjért. A nyári tábor jelentkezői és pályázati feltételeiről később részletes tájékoztatást adunk.

Mindazok, akik az alapítványt anyagilag támogatni kívánják a következő számlaszámon tehetik meg: Dunabank Rt. szegedi fiókja 289-98950-0080.

Ki darabolta fel Jónás Mátyást? (5.)

Az eltűnt lövedék

A nyomozás még nem fejeződött be, bár Kiss Mihály tett egy beismerő vallomást, megmutatta a holttestet a tóban, s meg az Ecser melletti elhagyott mellékúton is azt a néhány négyzetmétert, ahol fejbe lőtte Jónás Mátyást. Jártam azon a mellékúton. Alig egy autónyi széles, gider-gödör betoncsík végeláthatatlanul. Akácok, bükkök az út két oldalán, s végig, ameddig a szem ellát, szemétkupacokon út ki a gaz. Azon a novemberi napon már teljes sötétségben jártak itt gyilkos és áldozata. Ha itt jártak. Nincs semmiféle tájékozási pont, amihez az egyik métert jobban köthetném, mint a másikat. Nekem itt minden egyforma. Alighanem egyforma Kiss Mihálynak is, hiszen néhány nappal ezelőttig nem sikerült azonosítani a helyszínt. Gondolom, nem találták – ennyi idő után vajon hogyan is találhatták volna meg? – Jónás Mátyás vérmomait. De nem lelték meg a 9 milliméteres Browning hüvelyét sem. Pedig fémkeresővel kutattak többen! Össze is szedtek minden vackot: konzervdobozt, drótot, fémkacatot. Pedig fontos volna megtalálni a pontos helyszínt, a lövedéket, hogy azonosítható legyen Kiss Mihály fegyverének huzagolásával.

Tanúra számítani lehetetlen. Sötét volt, hideg és ezen az úton egyszerűen nem jár senki. Nem vezet már ugyanis sehová. Ha itt volt, alaposan, jól választották ki szegény Jónás Mátyás kivégzésének helyét. Vajon miért nem villant át az agyán, amikor a csodálatos autó kerekai alá ez a nyomorult út került: valami nincs rendben? Vagy eszébe is jutott, de már hiába?

Nehéz szívvel csöngetek föl a lakótelepi lakás kaputelefonján özvegy Kiss Mihálynéhoz. Szeretném tudni, mit gondol? És azt is, milyennek ismerte kisebbik fiát, Mihályt, aki magát gyilkosnak vallja: Gyilkosnak, a legrosszabb fajtából. Tiszta, rendezett lakás ajtaja nyílik meg. Az egyetlen lakó talán némi örömet is érez, hogy rácsöngtettem. Hajlandó is beszélgetni velem az apró

(Folytatás az 1. oldalról.)

A legteljesebb nyilvánosság előtt zajlottak az előkészítési mozzanatai később is. Hogy ennek, vagy az átalakulási folyamat hatásának tudható-e be, nem cikkünk témája, az azonban biztosan érzékelhető: a korábbi ellenállás, értetlenkedés mára alábbhagyott, mind a közlekedési tárca működési területén, mind a közvéleményben, melynek a „zöld” rétege volt persze a leghangosabb ellenző. Tegnap **dr. Debreczeni Ferenc**, a kft. vállalkozási igazgatója e **szemléletbeli változásokról** is szólt szegedi sajtótájékoztatóján. Megtudtuk tőle, hogy a közel-múltban **újabb tagokkal szaporodott társaságuk**, s a jelenlegi árakon hárommilliárd dollár értékű beruházásnak már kétszáznál több az alap-tekében részes pártolója, köztük 170-re emelkedett az önkormányzatok száma.

Ha az építkezés megindul – egy időben több pályaszakaszon is, s várhatóan 1993 második felében –, **húszezer új munkahely teremődik** a pálya **monzáskörzetében**, s az érintett önkormányzatok a becslések szerint évente 20-25 milliárd forint adóbevételezhez jutnak. (Ez az összeg megegyezik az Expo állami kötelezettségvállalásának teljesítéséhez szükséges pénzzel. De mint a vállalkozási igazgató elmondta, ők szándékosan nem hegyezik ki érvelésüket a világkiállításra, egyrészt mert az autópálya ügye üzleti ügy az Expótól függetlenül is, másrészt politikamentesen...)

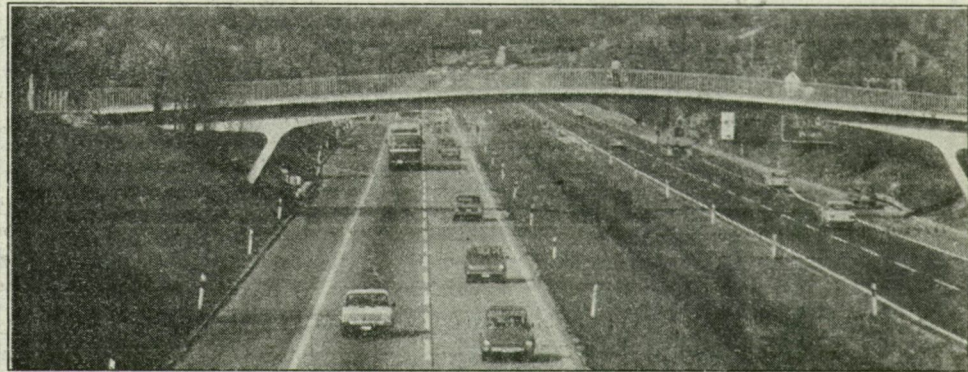
Új fejlemény az előkészítési folyamatban, hogy a **közlekedési tárca a koncesszióba adás tenderének állami kiírásától már nem zárkózik el** – mint az egy közelmúltbeli parlamenti interpellációra adott válaszból kiderült –, csupán két feltételhez köti azt. A kft.-nek a beruházás tökefedezetét bizonyítani kell, valamint építési engedélyekkel kell rendelkeznie. Az előbbi nem

gond, mert legalább nyolc-kilenc, komoly és tőkeerős cég – Kanadától Izraelig – mutatja vállalkozási hajlamát máris, van köztük, mely hazája állami garanciájával rendelkezik a behoandó tőkére. Ami az építési engedélyeket illeti, már mutatkoznak nehézségek, hiszen az 1970-es (!) keltezésű szabályozás szerint a benyújtandó tervek léptékét alkalmazva 35 méterenkénti elképzeléssorozatra kellene a hatósági engedélyeket megkérni, ami a munka tervezési fázisa előtt nyilvánvalóan képtelenség. A „déliék” abban bíznak, hogy a tárca a maga autópálya-irodája kedvéért is kezdeményezni fogja e lehetetlen szabályozás feloldását.

A környezetvédők aggályaira utalva Debreczeni Ferenc elmondta: a tervezett útvonal ökológiai szempontokra tekintettel hosszabodott meg 70 kilométerrel, s csak **ha a tisztán környezetvédelmi költségeket vesszük, az a 17 milliárd is több, mint amit ma az egész országban ilyen célra fordítanak**. A pusztaszeri tájvédelmi körzetet féltőket megnyugtató: a pálya csak ott érinti a körzetet, ahol az árter van – ott pedig a sztrádát lábakra állítják majd. Csongrád megyében még a dóci lőtér okozott fejtörést, amelynél a védőtávolságból valószínűleg „lopni kell egy kicsit”, de ezügyben a készséges honvédelmi tárcával folyamatosan egyeztetnek, s már a műszaki megoldást is kidolgozták.

Összességében a vállalkozási igazgató bizakodónak látszott, s mint mondta: a déli autópálya legnagyobb nyereségének nem is a gépjárművek gyorsabb, olcsóbb, biztonságosabb áramlását tartják, hanem a **hétsszáz kilométeres nyomvonal mentére beáramló tőkéét**, menedzsmentét. Az sem mellékes persze, hogy a szatymazi őszibarack mennyivel gyorsabban ott lehet a grazi nagyvásártelepen...

PÁLFY KATALIN

Ma még csak álom...

markában apróra a zsebkendőt bogos ujjával. – A trabantos meghalt. Mondogatta nekem sokat, hogy hidd el, anyu, nem tehettem róla. Próbáltam kike-rülni, de nem lehetett. Olyan búskomor lett. Régebben, amikor még családi házban laktunk, enyhébb esteken körbejártuk a környéket, néztük az épülő családi házakat, a kertet, azokról olyan jól elbeszélget-tünk. Azóta viszont semmi. Akármít kérdeztem, csak azt felelte, hogy nem tartozik rád. Már nem volt olyan közlékeny. Bántotta a baleset, meg az is, hogy a rendőrségtől eljött

– Jött vagy küldték? – koppan ki belőlem illetlenül. Hátha nem is tud semmiféle szóbeszédről ez az asszony? De nem riasztja meg a kérdés.

– Ő azt mondta, hogy jött. Mit kételkedjek? Nekem mindig igazat mondott kicsi gyerekként is. És, tudja, soha nem veszekedett, hangos szavát nem vette senki. Ebben a házban mindig csend volt és béke. Eddig – fakad sírva, s hol a könnyeit törölgeti, hol meg ellenőrizetlen és fölösleges mozdulatokkal az asztal lapját simogatja, mintha morzsákat hessentene le. Nincsenek morzsák. Csak a fia életének morzsái.

– Mit tetszik gondolni, Miska megcsinálta ezt...?

– Nem tudom. Nem tudom. Mert néha úgy ír a börtönből, mintha nem csinálta volna meg. Én semmit nem vettem észre... – dől a könnye, azok között küszködi ki a szavakat. – Nem is tudom elképzelni, hogy igen vagy nem. Semmi olyat nem találtam, hogy itt valamilyen ruha... ing... hogy a cipő... itt semmi nem volt véres, foltos... én mostam rá. Nem tudom – koppan oda keskeny ökle az asztalra.

(Folytatjuk.)

HORTOBÁGYI ZOLTÁN